

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvu obrany**, se sídlem Tychonova 1, Praha 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2013, č. j. 6 A 208/2013 - 7,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 29. 11. 2013, č. j. 6 A 208/2013 - 7, vyzval městský soud žalobce, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za žalobu ve výši 2.000 Kč podle položky č. 18 bodu 2 písm. d) sazebníku soudních poplatků, který tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Toto usnesení napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností doručenou zdejšímu soudu dne 10. 2. 2017. Současně uvedl, že se domáhá nařízení procesních úkonů dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, a to zrušení nesprávně uložené poplatkové povinnosti (i bez návrhu a s odškodněním za průtahy), a následného nařízení postupu podle § 74 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) doručením žaloby a vyžádání všech spisů žalovaného, se zaměřením na povinnosti uložené rehabilitacemi. Stěžovatel je přesvědčen, že daná řízení žádným soudním poplatkům nepodléhají.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47 (dostupné z <http://www.nssoud.cz>), k tomu zdejší soud konstatoval, že „[u]snesení krajského soudu, kterým byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku, je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]; kasační stížnost proti němu je nepřijatelná.“

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný. Podle § 120 s. ř. s. platí, že není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 tohoto zákona stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy první s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy z uvedených důvodů kasační stížnost proti napadenému usnesení městského soudu odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že k tomuto postupu přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti a že stěžovatel v řízení o ní nebyl zastoupen advokátem. Vzhledem ke zřejmé nepřipustnosti kasační stížnosti by totiž jakýkoliv jiný postup byl zcela bezúčelný, formalistický, v rozporu se zásadou procesní ekonomie a nemohl by vést k ochraně práv stěžovatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244). Pokud jde o návrh stěžovatele ve smyslu ustanovení § 174a zákona č. 6/2002 Sb., ten byl postoupen k vyřízení příslušnému oddělení zdejšího soudu.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno, nebo žaloba odmítnuta*. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud, za použití ustanovení § 120 s. ř. s., tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. O náhradě nákladů řízení druhého účastníka – žalovaného nicméně zdejší soud samostatně nerozhodoval, neboť napadené usnesení se týká pouze procesního postavení žalobce.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu